

kunne være overbeviste om, at vi Haandværkere kunne, dersom det skulde gøres nødvendigt, lære dem adskilligt om, hvorledes den Ungdom, som udgaar fra de velstillede Hjem, mange Gange hører sig ad, og hvad der gøres for at fri den for at komme ind under den Forbryderstatistik, som jeg ganske er paa det rene med, at de ikke komme ind under. Ind under den komme kun de fattige. Nej Faders eller Døtters aabne Bengepung klarer mange Orter, sender dem over paa den anden Side af Atlanterhavet, eller betaler skimpelt hen de gale Streger, saaledes, at de slippe for at komme derhen, hvorhen den fattige kommer, naar han begaar et eller andet, hvorved han kommer i Konflikt med Loven. Saaledes ere Forholdene, det skulde de Herrer betænke. Dersom det skulde komme til, at de Herrer bleve ved paa den Maade, de synes inde paa, vil jeg erindre dem om, at vi have ikke glemt Mc'erne. Vi kunne, naar det kommer an paa det, gøre de Herrer opmærksomme paa, hvem der staber de modbydeligste Forbrydere i vort Samfund. Naar de Herrer betragter mig som en, der staar her alene med disse Ansuelser, og staar paa et hyderligtgaende Standpunkt, og som de Herrer ikke behøve at tage noget Hensyn til, fordi det er Overdrivelser o. s. v., som de ikke behøve at stænke nogen Opmærksomhed, skal jeg dertil sige, at jeg staar ikke alene med denne min Ansuelse. Jeg vil nu atter vende mig til de ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds. Han er Nationaløkonom og Medlem af nationaløkonomisk Forening, og jeg haaber, at han besøger den flittigt, og har været til Møde der forleden Dag, da der blev holdt et Foredrag af Dr. phil. Møller om den lærde Skoles Forsatning. Ærede Medlemmer, som have læst det Foredrag, som denne Mand holdt om den lærde Skoles Forsatning, ville have set, at denne Mand har bedømt de velhavende og de velhavendes Hjem saa haardt, at jeg tror, at der næppe kan, og ikke er sældet her i Salen en saa haard Dom over de fattiges Brændevinsdrikkere og Demoralisation. Denne Mand har sagt, at de riges Børn blive overmættede og overanstrengte ved en Mængfoldighed af Indtryk, som hentes fra Selfabslivet; det er det overdrevne, forfinede Liv, som bliver Barnets Ulykke. Det er ikke mine Ord, men det er Ord fra en Mand, der tilhører de Samfundsklasser, Velhaverne tilhøre, der har konstateret, at det er de rige og velstillede Hjem, der udelægge den opvoksende Slægt med deres forfinede og overdrevne Lüksus. Og det er dog en Kendsgerning, at der for de unge,

som udgaar fra de bedrestillede Hjem, bliver gjort umaadeligt, for at de skulle blive gode Samfundsborgere. Men naar vi faa se dem paa det offentlige Livs Boldgade, saaledes som vi forleden Dag saa Justitsministerens Departementchefs Søner paa Nattesvir, kan man se, hvorledes det gaar; det er ikke stort bedre med dem end med Arbejderne, de blive kun behandlede anderledes, det er Sagen. Jeg tror derfor . . .

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem kommer dog for langt bort fra Sagen ved disse Betragtninger.

P. Holm: Ja, det er de moralske Betragtninger, man gør gældende her over for andre . . .

Formanden (Høgsbro): Tilmed ere det ærede Medlems Betragtninger heller ikke bevist at være rigtige.

P. Holm: Om de ere rigtige eller ej, kan den ærede Formand have sin Mening om, og jeg har selvfølgelig ogsaa min. — Den Erfaring er rigtig, som man gør i det daglige Liv — Men jeg vil sige til de Herrer, at deres Moralisering over for Arbejderstanden har ikke gjort noget synderligt Indtryk paa mig, og gør det heller ikke for Fremtiden; thi det er min Overbevisning, at Demoralisationen er lige saa godt hjemme i de andre Samfundslag som i Arbejderklassen, og hvis de ville være med til virkelig at hjælpe Arbejderstanden, den fattige Befolkning, kunne de ganske rolig gaa med til, at gøre den fattige Befolkning mere velhavende, end den er; thi saa er den, efter deres eget logiske Ræsonnement, fri for al den Skade og Umoralitet, som der nu paaftaas er til Stede i den. — Jeg kan ikke sympatisere med det foreliggende Forslag, og ikke indrømme, at den højtærede Finansminister har i mindste Maade afstræffet de Tal, jeg har fremsat. De skulle nok blive staaende som værende rigtige og som Bevis paa, at man foreslaar en Statterforhøjelse af 488 pCt. paa den fattige Mand's Nydelsesmiddel, det eneste han har Raad til at faa, naar han skal tillade sig, om jeg saa maa sige, en Lüksus.

M. Dinesen: Naar den ærede Finansminister har taget Ordet i denne Sag, hvad der flere Gange er sket, har han atter og atter hævdet, at det, det kommer an paa, og som han udtrykte sig var Hovedsagen, var, at vi fik en anstændig Bestatning af Brændevinen. Han har saa sagt, at ved anstændig